

[Askjær Jørgensen]

tingenes tilstand, realiteterne er, at gældsætningen også vokser i disse måneder. Der er stadig væk underskud over for udlandet. Hvis vi siger, at det danske samfund kommer til at betale 250 mia kr. i rente af vores udlandsgæld i den sidste fjerdedel af dette århundrede, så er det et tal, der nogenlunde passer. Det kan være, at tallet bliver større, det kan være, at det bliver mindre, men det er i hvert fald størrelsesordenen. Det vil sige, at danskernes velstand og levestandard vil være 250 mia kr. mindre på grund af gælden.

Det er ud fra den betragtning, jeg siger, at produktionssektoren skal have mulighed for hurtigst muligt at producere det, der kan betale vores gæld. Det er opgaven for vores produktionssektor. I lyset heraf bør vi diskutere industriens forhold.

Jeg må notere, at den nuværende regering har illustreret og dokumenteret og bevist, at noget af det, vi fremskridtsfolk har sagt i en lang årrække, er rigtigt, og det vil jeg da godt takke regeringen for. Regeringen har sagt, at det er et fremskridt, at lønningerne stiger knap så meget, og at man kompenserer lønmodtagerne via skatterne. Det, vi har sagt fra fremskridtspartiets side, er, at dér, hvor vi virkelig kan sætte ind mod produktionssektorens omkostninger, er, hvad angår prisen på dansk arbejdskraft, den skal sættes ned. Men samtidig skal man selvfølgelig kompensere over skatterne, for man kan ikke klare krisesituationen ved at sulte danskerne så meget, at de ikke har råd til at købe noget af den danske produktionssektor. Danskerne skal fortsat have råd til at købe af dansk industri. Skal vi have en stor eksport, så skal der selvfølgelig være en hjemmemarkedsplatform, og derfor vil jeg meget stærkt advare imod, at man holder forbruget nede. Den private sektors forbrug skal aldeles ikke holdes nede. Danskerne skal ikke sultes ihjel. Danskerne skal have råd til at købe noget af den danske produktionssektor.

Rentepolitikken. Ja, hvis man tænker på det, så må vi jo notere os, at der ligger et forslag til såkaldt realrentebeskatning. Nu har vi en lavere rente, men når vi også har en lavere inflation, er det således, at det stadig væk er mere fordelagtigt at anbringe sine aktiver, sin likvide beholdning, sin disponible kapital i værdipapirer fremfor i produktion. Regeringens skattetiltag – ja, vi havde jo

et i går vedrørende hovedaktionærer – når ikke helt igennem.

Hvis man virkelig ønsker, at den danske produktionssektor skal sættes i stand til at betale vores gæld og gøre samfundet gældfrit, så skal man simpelt hen holde op med at beskatte produktion. Det skal være sådan, at Danmark er et langt mere attraktivt land at etablere produktionsvirksomheder i end alle andre lande. Det er klart, at hvis Danmark var et land med 300–400 millioner mennesker, så var det svært at sige, at nu skal vi altså eksportere vores arbejdsløshed. Men vi er altså kun 5 millioner mennesker i dette samfund, og derfor er det klart, at der ligger så mange nichemuligheder i den danske produktionssektor, at vi let kan løse opgaven og gøre dette samfund gældfrit. Det budskab, der bør lyde for dette folketing, når vi diskuterer industriens forhold, når vi har en industripolitisk debat, er, at det danske folketing ønsker at give den danske produktionssektor sådanne betingelser, at man kan producere det, der skal til for at dække vores gæld, at man kan producere det, der skal til for at betale renterne, og at man kan producere til en øget fremgang, en øget velstand, en bedre social situation og i det hele taget et lykkeligere og et bedre samfund for alle danske. Det er det, vi skal udbede os at produktionssektoren, at industrien skal gøre for os, og derfor er det nødvendigt, at man gør langt, langt, langt, langt mere, end man har gjort.

Socialdemokraterne har snakket og snakket og snakket i mange år. Jo mere socialdemokraterne har snakket, og jo flere restriktioner man har lavet, jo dårligere er det kommet til at gå.

Jeg skal fuldt ud erkende, at den nuværende regering er en mindretalsregering og derfor nok ikke kommer så langt, som man gerne ville, heller ikke på det industripolitiske område. Derfor er det altså, at jeg ikke alene henvender mig til regeringen. Jeg siger til alle folketingets partier: hvornår vil man være med til at give den danske produktionssektor så gode betingelser, at vi kan få vores gæld betalt? Skal det ligge til nr. 2 generation eller nr. 3 generation efter os, eller hvornår skal vi have det gjort? Vi kan kun gøre det ved hjælp af at give vores produktionssektor langt, langt bedre betingelser. Der skal fjernes nogle restriktioner, og der skal skatte-